KURTULUŞ HAREKETİ'NİN TÜM DÖKÜM-İŞ SENDİKASI

14 Ekim 2026

Yıldırım Koç

Patronla Sarı sendikanın Oyunları
EMAŞ İŞÇİLERİNİ ÖNCÜLERİNDEN
KOPARTAMAZ

* Tüm Döküm-İş Sarı Sendika Çemberini Kırıyor
TARAL'DA DİRENİŞ BAŞLADI

12 Eylül 1980 darbesi öncesinde Türkiye'de sosyalist örgütlenmeler içinde Türkiye Komünist Partisi'nden sonra işçi sınıfı içinde çalışmaya en fazla önem ve öncelik veren örgütlenme, Kurtuluş Hareketi idi.

Kurtuluş Hareketi hem çeşitli sendikalar içinde gruplar oluşturdu, hem de doğrudan kendisine bağlı sendikalar kurdu. Bu sendikalardan biri, metal işkolunda özellikle küçük ve orta ölçekli işletmelerde çalışan işçileri örgütlemeyi amaçlayan Tüm Döküm-İş idi. Tüm Döküm-İş, bu işkolunda küçük işletmelerde büyük özveriyle örgütlendi. Sendikanın çabaları, örgütlenmeye çalışılan işyeriyle sınırlı kalmadı. O işyerinin bulunduğu yöredeki diğer işyerlerinin işçileri de bu mücadeleden etkilendi.

Kurtuluş Hareketi Önder Kadrolarının Tüm Döküm-İş'e İlişkin Gözlemleri

Kurtuluş Hareketi'nin Tüm Döküm-İş Sendikası'ndaki çalışmaları, bu hareketin önder kadrolarının anlatımlarında epeyce ayrıntılı bir biçimde yer almaktadır.

Kurtuluş Hareketi'nin önderlerinden Şaban İba'nın anlatımları şöyledir:

> "Bu dönemde sendikal faaliyetlerimiz çok hızlanmıştı. Tüm Döküm-İş adıyla metal iş kolunda ve daha çok küçük işyerlerini örgütlemeye çalışan, bağımsız bir sendikamız kuruldu. Doğanların İstanbul'da aynı amaçla kurdukları sendika kapanmıştı. Ankara'da kurulan Tüm Döküm-İş'in Ankara Ulus'taki bürosu, gelen giden işçilerin uğrak yeri oldu. Bu sendika işyeri örgütlenmesinden çok Kurtuluşçuların işçi ve emekçi çalışmalarının yapıldığı bir merkez gibi kullanılıyordu. İki arkadaşımız orada koşturdular. Haşmet Karaçam ile Şükrü Apaydın'ın Tüm Döküm-İş çalışmalarında önemli katkıları oldu." (*Kurtuluş Kendini Anlatıyor-1*, Dipnot Yay., Ankara, 2016;348)

İsmail Metin Ayçiçek'in anlatımları şöyledir:

> "Sosyalist Ahlak Devrimci Tavır broşürü çıktığı yıllarda ben, Ankara'daki Tüm Döküm-İş sendikasında Hüseyin Taka, Haşmet Karaçam ve Fehmi Bayraktaroğlu ile birlikte bir süre sendikal alanda çalıştım ve bu çalışmadan değerli birikimler edindim. Gerçek işçi sınıfı ile birlikteydim ve teoride okuduğumdan ya da kafamda idealize ettiğimden bütünüyle farklı insan ilişkileriyle karşılaşmıştım." (*Fırtınalı Bir Denizdir İçimiz, Kurtuluş Kendini Anlatıyor,* Dipnot Yay., Ankara, 2017;60)

İzzet Köylüoğlu da Kurtuluş Hareketi'nin fabrika komiteleri çalışması sürecinde Tüm Döküm-İş'i anlatmaktadır:

> "Fabrika komiteleri de vardı. Kendine parti diyemiyorsun, şu örgütüm diyemiyorsun, örgütün üyesiyim diyemiyorsun ama fabrika komitelerin var. Proletarya partisi, fabrika komiteleri üzerine inşa edilir; bizim de hedefimiz oydu. Öncü İşçi durumundaki arkadaşların kazanılması, profesyonel devrimci bir arkadaşımızın fabrikalara işçi olarak sokulması gibi işler de yaptık. Küçük sanayi işçilerini örgütlemek için Tüm Döküm İş Sendikası'nı kurduk." (*Fırtınalı Bir Denizdir İçimiz, Kurtuluş Kendini Anlatıyor*, Dipnot Yay., Ankara, 2017;124)
>
> "Bayrampaşa' da Tüm Döküm-İş'i kurduk. Fehmi Bayraktar esas olarak o işle uğraşıyordu. Metal iş kolunda bağlantılarımız vardı. Tüm Döküm-İş'i, Maden-İş'i zayıflatmak amacıyla değil Maden-İş'in ulaşamadığı küçük atölyelerdeki işçilere ulaşmak için kurduk. Bayrampaşa civarında, Topçular'da, Berec'de bu tür küçük atölyeler çoktu. Oralardaki işçileri örgütlemek, kahvede, pastanede buluşmak yerine legal ortamda buluşmak için kurulmuş, polis bastığında sendika diyebileceğimiz bir yerdi Tüm Döküm-İş. Bayrampaşa'daki işçiler orada toplantılar yapıyorlardı." (*Fırtınalı Bir Denizdir İçimiz, Kurtuluş Kendini Anlatıyor*, Dipnot Yay., Ankara, 2017;133

Kurtuluş Hareketi'nin sendikal çalışmalarında önemli bir kişi olan Seyfi Öngider şöyle diyordu: "Tüm Döküm-İş, Maden-İş'in örgütlemeye tenezzül etmediği küçük işyerlerini örgütlemek üzere, Kurtuluş'un kurmuş olduğu bir sendikaydı." (*Fırtınalı Bir Denizdir İçimiz, Kurtuluş Kendini Anlatıyor*, Dipnot Yay., Ankara, 2017;292)

Erdoğan İren, "Fabrikalardaki sendikal örgütlerle ilişkiniz nasıldı?" sorusuna yanıt verirken, Tüm Döküm-İş Sendikası'nın çalışmaları sırasında Maden-İş ve İGD ile olan sorunları anlattı:

> "Sendikal anlamda yapmaya çalıştığımız şey, devrimci sendikalarda insanları örgütlemeye çalışmak; buradan çıkacak ilişkileri sosyalizm mücadelesine yönlendirebilmekti. O dönemde en büyük problemi, metal işkolunda Maden-İş'le yaşıyorduk. Maden-İş'te TKP vardı ve gerçekten bir kast olarak müthiş bir örgütlenmeleri vardı. O dönemde, kendilerinden olmayan hiçbir insan ve yapıyı sendikada barındırmayan bir anlayışa sahipti TKP. Bu nedenle birçok iş yerinde, TKP ile çatışmalar olduğunu biliyorum. TKP'liler işverenle ileri düzeyde işbirliği yaparak başka devrimci yapılardan olduklarını anladıkları işçilerin işten atılmasını sağlıyordu. Bu tutum, onların etkin olduğu sendikada siyasi mücadele yapmanın önünü tamamen kesiyordu; çünkü ne delege olabiliyor ne de sendikadaki diğer işler için bir çalışma olanağı bulabiliyorduk.
>
> "Bu konu böylesine yakıcı hale geldiği için Tüm Döküm-İş kuruldu İstanbul'da, fakat ağır sanayinin olduğu fabrikaları kendi kurduğumuz bir sendikaya yönlendirmek çok kolay bir şey değildi. Daha çok küçük işyerlerinde örgütlenmeye, buralarda Tüm Döküm-İş' in yetki almasını sağlamaya çalıştık.
>
> "Tüm Döküm-İş Topkapı bölgesinde de çok sayıda küçük işyerinde yetki aldı." (*Sevdaların Yangınından Geçtik, Kurtuluş Kendini Anlatıyor*, Dipnot Yay., Ankara, 2018;76-77)

Hüseyin Soylu da Tüm Döküm-İş'in çalışmaları sırasında İGD ile yaşanan sorunlara değindi:

> "Bu arada İGD'liler sanıyorum, Maden-İş'teki çalışmalarımızdan dolayı, Uzel'de bizim işçi arkadaşlarımızı işten attırıyor. Biz sendikal olarak Maden-İş'i hiç rakip olarak görmedik, Maden-İş'i üst sendika olarak gördük Maden-İş'in girmediği yerleri örgütlemek için Tüm Döküm-İş'i kurduk. Devrimci Yolcular, Halkın Kurtuluşçuları Maden-İş'e karşı ayrı sendikal örgütlenme yapmaya çalıştı. Biz yapmadık ama TKP'li arkadaşlar, bizim ciddi örgütlenmeye başladığımız sırada bir kısım işçi arkadaşımızı dövüp işten attırmış. Bunun üzerine İGD Genel Merkezi'ni bastık. Bizzat organizasyonu ben yaptım, İstanbul'daki ileri unsurların hepsi vardı bu baskında. İGD merkezi Laleli'deydi. Gündüz gittik bastık, aslında şiddet olmayacaktı, sadece uyarı yapacaktık. Bir iki diklenmek isteyen oldu, onlara karşı ufak bir operasyon yapıldı. Biz dışarı çıktık, Recep içeride kalmış, onu orada iyice bir benzetmişler. Kendi yayınlarında benim fotoğrafımı da basarak 'Goşistler İGD'yi bastı' diye haber yaptılar. Böyle bir olay oldu ama bunu çok hoşlanarak yapmadık, ondan sonra da işçi arkadaşlarımızı attırmadılar." (*Sevdaların Yangınından Geçtik, Kurtuluş Kendini Anlatıyor*, Dipnot Yay., Ankara, 2018;162)

Kadir Akın, Tüm Döküm-İş'in çalışmalarını anlatıyordu:

> "Maden-İş'in girmediği küçük işletmelerde sendikal faaliyet yapmak için kurulmuş Tüm Döküm-İş adında bir sendikamız vardı. Bomonti' de birkaç işyerinde örgütlenmeyi denedik, hatta Tüm Döküm-İş adına grev çadırı da kurduk ama başarılı olamadık." (*Sevdaların Yangınından Geçtik, Kurtuluş Kendini Anlatıyor*, Dipnot Yay., Ankara, 2018;247)
>
> "Bizim Maden-İş'in ilgilenmediği daha küçük çaptaki fabrikalar için oluşturduğumuz, merkezi Bayrampaşa'da olan ve Fehmi Bayraktaroğlu'nun başkanı olduğu Tüm Döküm-İş sendikamız vardı. O sendikayla da doğrudan bir ilişki içindeydik. Tüm Döküm-İş'in örgütlü olduğu ve hatta grev yaptığı işyerleri söz konusuydu. Metalurji işkolunda olması ise bir tesadüf değildi, dediğim gibi metalurji işkolu özel bir ilgi alanıydı Kurtuluş için. O tarihlerde stratejik işkolları tanımı da vardı. Metalurji ve enerji bu işkolları arasındaydı. Stratejiye bağlı örgütlenmeydi bu." (*Sevdaların Yangınından Geçtik, Kurtuluş Kendini Anlatıyor,* Dipnot Yay., Ankara, 2018;255)

Kamil Körünoğlu, Tüm Döküm-İş'in Ankara ve Mersin çalışmalarının tanığıydı:

> "İstanbul merkezli Tüm Döküm-İş Sendikası'nın Ankara'da şubesi vardı. Mersin'de de şube açtık. Maden işkolunda Sumaşsan'da ilişkilerimiz vardı. Yüz on işçinin çalıştığı Çimsataş'ta çalışanların hepsi Tüm Döküm-İş Sendikası'nın üyesiydi. Maden-İş Sendikası ufak işyerleriyle ilgilenmiyordu. Biz örgütledik o insanları, Tüm Döküm-İş Mersin şubesini kurduk. Ali Öngel şube başkanı, Arif Aydoğdu ve Ünal Demirciler de yönetici oldu. Halil İçler Çimsataş'ta baştemsilciydi. Ramazan Tanrıverdi, Kamber Altun, Mustafa Ünal bizim oradaki

komitemizdeydi. Bu saydığım isimlerin hepsi ileri işçilerdi. Bizim kafamızdaki sınıf partisini oluşturacak biçimde kadrolaştırmaya çalıştığımız insanlardı. Ali Öngel bir dönem İl Komitesi'nde de yer almış bir arkadaşımızdı." (*Sevdaların Yangınından Geçtik, Kurtuluş Kendini Anlatıyor*, Dipnot Yay., Ankara, 2018;305)

Kurtuluş Hareketi'nin önemli kadrolarından Fahri Doğu da şöyle demektedir: "Sendikal hareketi seçtim, bir tane küçük sendikamız vardı Tüm Döküm İş diye, orası bizim sendika okulumuz oldu."

Tüm Döküm-İş'in Örgütlenme, Direniş ve Grevleri

Tüm Döküm-İş'in çeşitli işyerlerindeki mücadelesine ilişkin olarak Kurtuluş Hareketi'nin yayın organlarından Kurtuluş Dergisi'nde ve diğer yayın organlarında çıkan haberler, herhangi bir yorum yapılmaksızın, belge olarak kullanılabilmesi amacıyla, aşağıda yer almaktadır:

EMAŞ Demir Döküm Fabrikası

"EMAŞ işçilerinin zaferi.

"Avcılar'da Memduh Üretmen'e ait EMAŞ adlı işyerinde çalışan işçiler, yıllardan beri sarı sendika Tek Met-İş'in göz yumması ile patron sömürüsü altında inlemekteydiler.

"Tek Met-İş gibi sarı sendikaların işçi sınıfının kurtuluşunda aşılması gereken birer engel olduğunu kavrayan öncü işçilerin önderliğinde EMAŞ işçileri bu sarı sendikadan istifa ederek Devrimci Tüm Döküm-İş çatısı altında örgütlendiler. İşçilerin devrimci bir sendikada örgütlenmesini istemeyen işveren Memduh Üretmen ve işçi düşmanı avukatı Hüseyin Yarsuvat ile avukatın polis eskisi ortağı, meşhur grev kırıcısı polis eskisi ortağı Ilgız Aykutlu'nun tüm çabalarını boşa çıkaran Emaş'ın devrimci işçileri, Galip Köklü, Tamer Erdoğan ve Mehmet Köklemez adlı arkadaşlarının işten atılmasına karşı da mücadelelerini sürdürüyorlar. Daha önce de iki kez sarı Tek Met-İş sendikasından ayrılmak isteyen işçiler Maden-İş sendikasının yanlış tutumu ile mücadelelerinde başarıya ulaşamamışlardı. Fakat bugün Tüm Döküm-İş sendikasının doğru önderliğinde mücadelelerini sürdüren EMAŞ işçilerinin yarıdan fazlası patronun tüm baskılarına karşı Tek Met-İş'ten ayrılıp Tüm Döküm-İş'te örgütlenmişlerdir. Her geçen gün bu işyerinde çalışan işçiler Tek Met-İş'ten ayrılmakta ve devrimci işçilerin yanında Tüm Döküm-İş'e geçmektedirler. EMAŞ işçileri işten atılan öncü arkadaşlarının yeniden işe alınıncaya kadar mücadelelerini kararlılıkla sürdüreceklerini açıklamışlardır. Zafer, EMAŞ işçilerinin demir döken güçlü ellerindedir." (*Kurtuluş*, sayı 28, 11.7.1978)

"Avcılar'da EMAŞ demir döküm fabrikası işçileri sarı sendika zincirini kırdılar, ama bu onlara yetmedi. EMAŞ işçilerinin mücadelesi bugün de sürüyor. Onlar için, işten atılmaları pahasına mücadele veren, bu kavganın öncülerini yeniden işe aldırıncaya kadar devrimci EMAŞ işçileri mücadelelerini sürdürecekler. EMAŞ işçilerinin zaferi yalnızca kendilerine değil, Avcılar'da ve diğer yerlerde sarı sendika zinciri altında inleyen binlerce işçinin mücadelesine ışık tutacak." (*Kurtuluş,* sayı 30, 25.7.1978)

"Doğru Önderlik Sayesinde Tüm Döküm-İş Gelişiyor.

"EMAŞ'ta Protokol İmzalandı.

"Yıllardır sarı Tek Met-İş sendikasının sattığı, iş güvenliğinin sağlanamadığı Avcılar'da kurulu EMAŞ Endüstriyel Metalurji Sanayii ve Ticaret A.Ş. işçileri sarı sendikanın zulmüne 'dur' diyerek devrimci sendika Tüm Döküm-İş'te örgütlenmişlerdir. İşveren ile Tek Met-İş Sendikasının imzaladığı toplu sözleşmenin bitimine bir yıldan fazla bir zaman olmasına rağmen, işveren Tüm Döküm-İş Sendikası'nı işçileri temsile yetkili bir sendika olarak tanıdı. İşçilerin Temmuz ayından beri kararlılıkla sürdürdükleri direniş kısmen başarıya ulaştı. İşi yavaşlatma eylemini başarıyla yürütmeleri sonunda işveren Tüm Döküm-İş Sendikası'yla masaya oturmayı kabul ederek bir protokol imzaladı.

"İmzalanan protokolün ilk maddesi şöyle: 'EMAŞ A.Ş. işverenliği, Tüm Döküm-İş Sendikası'nın işverenliğe ait İstanbul Avcılar adresinde kurulu işyerinde çalışan üyesi işçileri temsile yetkili olduğunu kabul eder.' Artık Tüm Döküm-İş Sendikası üyelerini temsil hakkını resmi olarak elde ederek sorunlarına daha iyi çözümler bulabilecek. Protokolün diğer maddeleri iş güvenliğine ilişkin, işverenin sorumsuzca, rahatça işçi çıkartmasını engelleyecek maddeler. EMAŞ örneği, devrimci sendikanın doğru önderliği ile işçilerin kararlı mücadelesi birleştiğinde zafere ulaşılacağının ispatıdır." (*Kurtuluş*, sayı 40, 3 Ekim 1978)

Filball Trafo Fabrikası

"Filball işçileri oyuna gelmeyecek.

"Filball A.Ş. işçileri bir ay evvel Tüm Döküm-İş Sendikası'nda örgütlendiler. Trafo ve balans üretilen işyerinde en fazla ücret 2750 TL. 17 işçinin çalıştığı işyerinde 15 işçi sendikaya üye oldu. Patron Selahattin Zeren

örgütlenmeyi duyunca işyerinde 1 ayını doldurmamış 4 işçiyi işten attı. İşyerini kapattığını söyleyen patron, işçilerin kararlılığını görünce kapatmaktan vazgeçtiğini açıklamak zorunda kaldı. Ancak işçiler patronun gizliden işyerindeki makinaları kaçırmasını önlemek için Cuma, Cumartesi ve Pazar günleri fabrikanın önünde beklediler." (*Kurtuluş*, sayı 30, 25.7.1978)

"Filball işçileri: Korkuttuk patronu birliğimizle.

" 'Sendikalaşmak biz işçiler için çok iyi, çok yararlı bir şey. Sendikalı olduğum şu bir iki ay içinde çok şey öğrendim. İşçilerin birlik ve beraberlik içinde olmaları gerektiğini, patronların bizleri nasıl sömürdüğünü öğrendim,' diyordu Filball işçisi Abdullah. Tüm Döküm-İş Sendikası'na gireli bir ay kadar olmuştu. Filball'ın 18 işçisi patron sömürüsüne yeter demek için sendikalaşmışlardı. Sarı sendika zincirini kırmak, artık patron sendikalarının oyunlarına düşmemek için devrimci bir sendikada, Tüm Döküm-İş Sendikası'nda örgütlenmişlerdi.

"'Sendika bizim haklarımızı alacaktı kuruşu kuruşuna' diyor işçi Abdullah. 'Patronlarımız çok korktular devrimci sendikamızdan. Şimdi fabrikayı kapatıyorlar.'

"Filball patronları işçilerin birliğini bozamayacaklarını anlayınca kapattılar fabrikalarını, işçilerin tüm haklarını kuruşu kuruşuna ödeyerek. 15 gündür patronun bu kapatma işlemini bir oldubittiye getirmemesi için geceli gündüzlü fabrika önünde çadır kurup bekleyen Filball işçileriyle konuşuyoruz. Biraz önce sendikacı arkadaşlar gelip son durumu açıklamışlardı kendilerine. Fabrika kapanıyordu artık. İşçilere tazminatları üç katı tutarında ödeniyor. İşçilerin kararlı mücadelesi patronları korkutmuştu. Yine de içimizde bir kavgayı kısmen de olsa kazanmanın sevinci ve 15 gündür yiğitçe mücadele eden Filball işçilerin bundan böyle aynı çatı altında çalışamayacakları gerçeğinin üzüntüsü var. Sürdürüyoruz Filball işçileriyle söyleşimizi:

"'Sendikamız bütün haklarımızı aldığı için sevinçliyiz,' diyor Abdullah. 'Sevinçliyim diyorum çünkü sendikamıza güveniyordum, inanıyordum. O da haklarımızı alarak inancımı, güvenimi doğruladı.'

"Naime bacımız söz alıyor. 'Çok istiyorum, çok arzu ediyorum ki sendikamız Filball'da yetki alsın, çoluğumuza çocuğumuza daha iyi bakmak için iyi sözleşmeler imzalasın istiyordum. Olmadı. Ama hepsi çok ilgilendiler, koştular. Üzülüyorum fabrika kapandığı için.'

"'18 gündür bu çadırda çok şeyler öğrendik' diyor biri. Bir köşeden bir diğeri atılıyor. 'Filball'a sokamadık sendikamızı ama bir başka yerde neler yapacağımızı öğrendik.' Sonra bir bacımız giriyor söze. 'Biz işçilerin başarıyı kazanabilmesi için önce birlik ve beraberlik içinde olması gerektiğini öğrendik.'

"'Arkadaşlarımızın çoğu genç yeni işçiler' diye başlıyor Naime Eren. 'Daha önceleri başka bir işyerinde çalışmışlardı. Bilmiyorlardı, öğrenmemişlerdi. Burada öğrenciler, bu çadırda öğrendik bizler de, patronların ne olduğunu, onlara karşı nasıl mücadele verileceğini.'

"'Tüm Döküm-İş Sendikası'nı devrimci bir sendika olduğu için seçtik. Tüm Döküm-İş'te örgütlendik,' diyor Elmas Can ve Abdullah. 'Bir sendikada örgütlenmek istiyorduk, ama devrimci bir sendikada. Feriköy'deki Emekçi-Der'li arkadaşlarımızdan öğrendik. Tüm Döküm-İş Sendikası'ndan çok şeyler öğrendik. Hem sendikamızdan, hem de Emekçi-Der'den.'

"Bu işyerinde sendikalaşma hareketinizin böyle bir sonuçla bitmesi üzerine, şimdi sendikanız hakkında ne düşünüyorsunuz, diyorum. Sizi aldatmış, patronunuzla anlaşmış olamaz mı?

"Feridun, genç bir işçi yüzüme dik dik bakıyor. 'Devrimci bir sendika satın alınamaz' diye haykırıyor. 'Her gece bizimle beraber bu çadırda nöbet tuttular, bize hep işçilerin nasıl sömürüldüğünü anlattılar, bize patronlara karşı nasıl mücadele edeceğimizi öğrettiler ve bu mücadelede hep bizle beraber oldular, bize hiç yalan söylemediler sarı sendikacılar gibi. Bizim Sendikamız bizi aldatmaz.'

"Faik konuşuyor sonra. 'Biz bu sendikayı istedik, gece gündüz bekledik burada, patrona karşı birlik olduk burada, korkuttu birliğimiz patronu. Tüm haklarımızı vermeden de atabilirdi bizi. Sendikamız yetkiyi daha almadığı halde bu fabrikada, çağırdı patron onu, sendika bütün haklarımızı aldı. Sendika olmasa vermezdi patron.'

"'Birliğimizden korktu herif,' diyor Abdullah. Elmas Can anlatıyor: 'Patron, sendikanız devrimci olmasaydı kabul ederdik, diyordu. Yani sarı sendika getirseydik buraya seve seve kabul edecekti. Patronlarımız, devrimci sendika ile biz uğraşamayız, bunun için kapattık, dedi bize.'

"Abdullah: 'Bu fabrikadan atılsak bile bizim işçiliğimiz bitmiyor. Bundan sonra başka fabrikalarda çalışacağız. Burada öğrendiklerimizden oralarda yararlanacağız. O fabrikalardaki işçileri sendikamıza örgütleyeceğiz, devrimci sendikalara girmeyi öğreteceğiz.'

"Deniz Can giriyor söze bir solukta. 'Biz bütün arkadaşlar sendika istedik, devrimci bir sendika, Tüm Döküm-İş Sendikası'nı getirdik. Patron bizim birliğimizi bozamayınca fabrikayı kapatmak zorunda kaldı. Sendikalı olduğumuzu duyunca bizi hepimizi odasında topladı, sizinle anlaşalım, dedi, devrimci sendikalar buraya girmesin, dedi, başka sendika getirin, dedi. Biz patron sendikası istemiyoruz, devrimci sendikaya üye olduk, dedik. Patron dört arkadaşımızı işten attı. Bizi korkutmak istedi. Birliğimizi bozamayınca da fabrikayı kapatıyor.

Fabrika kapanıyor diye çok üzülmüyorum. Aslında, çünkü biz işçilerin mücadelesi bitmez. Daha mücadele edeceğime, daha kuvvetli olacağıma inanıyorum. Hiç üzülmüyorum bu yüzden.'

"Sonra Nursel Ayrancı patronun işçilerin birliğini bozmak için neler yaptığını anlatıyor. Sonra gururla ilave ediyor: 'Bozamadı birliğimizi.' Sonra Esat Feridun, 'kavgamız sürecek,' diyor. Sonra bir başka bacımız söyleşimizi bağlıyor: 'Korkuttuk patronu birliğimizle, kapattı fabrikayı. Biz kazandık kavgayı. Birliğimizi göstermeseydik tek tek atacaktı bizi, fabrikayı da kapatmayacaktı, ama şimdi hem fabrikayı kapattı, hem de haklarımızı ödüyor korkudan. Korkuttuk Filball patronunu, bundan sonra gittiğimiz her fabrikadaki patronlar korkacaklar. Bugün kavgayı biz kazandık. En sonunda da biz kazanacağız.'

"Haykırıyor Filball işçileri: 'İşçiler Devrimci Sendikalara!' ve haykırıyoruz bizler: 'Sosyalist İşçiler Sendika Yönetimine!' " (*Kurtuluş*, sayı 34, 22.8.1978)

MŞM Endüstri A.Ş.

Tüm Döküm-İş Sendikası'nın MŞM Endüstri A.Ş. işyerinde uyguladığı, 35 işçinin katıldığı yasal grev 13.6.1978 günü başladı ve 17.8.1978 günü sona erdi.

"MŞM İşçileri Tüm Döküm-İş'te Örgütlenebilmek İçin Uzun Bir Süredir Zorlu Bir Mücadele Sürdürüyorlardı.

"MŞM İşçileri Grevde

"İstanbul Sanayi Sitesinde kurulu bulunan MŞM Ciraskal Atelyesi 12 Haziran günü yıllardır süren mücadele sonucu sarı sendika zincirini kırmıştır.

"Senelerdir sarı sendikadan çıkıp devrimci bir sendikaya geçmek için mücadele veren MŞM işçileri, patronun ve sınıf uzlaşmacısı sendikacıların oyunlarını boşa çıkararak Devrimci Sendikacılık anlayışı ile Tüm Döküm-İş Sendikası'nda örgütlenip tek bir yumruk halinde bütün zorluklara göğüs gererek mücadelelerini sürdürüyorlar. MŞM grevi sarı sendikacılara ve sınıf uzlaşmacı sendikacılara cevaptır!

"MŞM Türkiye'de vinç sanayinde tek iş yapan yerdir; yani vinç kolunda hiçbir rekabetçisi olmayan bir tekeldir. Pendik Yakacık, Sarıyer, Sanayi Mah., Mersin, Bandırma ve birçok yerde vinç üzerine üretim yapan bu fabrikalarla milyonlar kazanan Mansur Şahin yıllardır çalıştırmış olduğu işçilere hiçbir sosyal hak tanımayıp işçileri asgari ücretin altında çalıştırıp, onlardan elde ettiği artı-değerle zevk ve sefa içinde yurt dışında sefasını sürdürmektedir. İşçilerin en ufak bir istemleri karşısında zor ve işten atma tehditleri -ki işten atarak işçilerin mücadelesini durduracağını zannediyordu- savurmaktadır.

"MŞM grevi Mansur Şahin'e verilmiş bir cevaptır. MŞM grevi işçi sınıfının birlik beraberlik ve mücadelesinin bir parçasıdır." (*Kurtuluş*, sayı 25, 21.6.1978)

"MŞM işçileri, sarı sendika zincirlerini kırarak sınıf uzlaşmacı engelleri ve patronun tüm baskılarını boşa çıkartarak greve başlamışlardır.

"Daha kuruluş aşamasında çok sayıda direniş ve grevle karşılaşan Tüm Döküm-İş'e yapacağınız maddi yardımlar işkolumuzda küçük ve orta işletmelerde çalışan işçilerin örgütlenmesine katkıda bulunacaktır. (hesap no.) Devrimci Selamlar."(*Kurtuluş,* sayı 25, 21.6.1978)

"Tüm Döküm-İş Sendikası'ndan çağrı.

"Kadın ve erkek işçiler, emekçiler, aydınlar, öğrenciler!

"Sendikamız Tüm Döküm-İş kurulduğu günden bu yana madeni eşya sanayiinde küçük, orta işletmelerde çalışmakta olan işçileri en zor şartlar altında örgütlemeye çalışmaktadır. Sendikamızın örgütlenmeye çalıştığı hemen hemen her işyerinde direnişler olmaktadır. Sendikamızın uzun bir süreden beri örgütlendiği ve mücadele ettiği MŞM fabrikasında işçiler greve başlamışlardır.

"MŞM işçileri, sarı sendika zincirini kırarak DİSK'e katılmışlar, fakat sınıf uzlaşmacı Maden-İş yönetimince girişilen tavırları protesto ederek Tüm Döküm-İş'te örgütlenmişlerdir." (Kurtuluş, sayı 25, 21.6.1978)

"Tüm Döküm-İş Sendikası'ndan Çağrı

"Kadın ve Erkek İşçiler,

"Emekçiler, Aydınlar, Öğrenciler

"Sarı sendika zincirini kırarak, sınıf uzlaşmacı engelleri ve patronun tüm baskılarını boşa çıkartarak greve başlayan MŞM işçilerine bu mücadelesinde yardımcı olalım. (Hesap Numarası) Devrimci Selamlar." (*Kurtuluş*, sayı 27, 4.7.1978)

"Kadın ve Erkek İşçiler,

"Emekçiler, Aydınlar, Öğrenciler,

“Sarı sendika zincirini kırarak, sınıf uzlaşmacı engellerin ve patronun tüm baskılarını boşa çıkartarak greve başlayan MŞM işçilerine bu mücadelesinde yardımcı olalım. (hesap no.) Devrimci Selamlar.” (*Kurtuluş*, sayı 29, 18.7.1978)

Taral Tarım Aletleri Fabrikası

“Tüm Döküm-İş bir işyerini Türk Metal’den kopardı.

“Zafer, Taral işçilerinindir.

“Topkapı-Maltepe’de kurulu tarım aletleri üreten Taral fabrikasında devrimci sendika mücadelesi yükseliyor. Türk-İş’e bağlı Türk Metal Sendikası’nın 2 yıllık sözleşme döneminin sona ereceği bu günlerde bütün Taral işçisi Türk Metal Sendikasından istifa ederek Tüm Döküm-İş sendikasında örgütlendiler.

“Tüm Döküm-İş sendikası 8-9 aydan beri Taral’da öncü işçiler aracılığıyla örgütlenme çalışmalarını sürdürüyordu. Metal işkolunda Maden-İş’in örgütlenmediği küçük işyerlerini, atölyeleri örgütleme ilkesi ile hareket eden Tüm Döküm-İş Sendikası, Maden-İş’in Türkiye genelinde ve Topkapı özelinde f. Türk Metal’e karşı tutarlı bir mücadele veremediğinden Taral’da örgütlenme zorunluluğunu duymuştur. Çünkü Mersin bölgesinde 1 yıl içinde Maden-İş’e bağlı 10 işyerinden 9’unu Türk Metal’in örgütlenmesine göz yuman, yıllardır Türk Metal’den işyeri alamayan ama kendisine bağlı birçok işyerini Türk Metal’in almasına göz yuman Maden-İş’in Taral’da da iyi, tutarlı bir mücadele veremeyeceği açıktı. Çünkü Taral’da da sınıf sendikacılığının temel ilkelerinden biri olan militan mücadeleyi hayata geçirmek gerekir. Bu ise Maden-İş yöneticilerinin sınıf sendikacılığı yapmadıklarından kabullenmedikleri, karşı çıktıkları bir ilkedir. İşte bu değerlendirmenin ışığında, öncü işçilerle Tüm Döküm-İş sendikasının verdiği karar, Taral’ı Türk Metal’e karşı Maden-İş değil Tüm Döküm-İş’te örgütlemek oldu. Uzun ve sistemli bir örgütlenme dönemiyle bu günlere gelindi. Devrimci örgütlenmeyi duyan işveren, sarı-f. sendika Türk Metal-İş’le anlaşarak, aralarında 2 de sendika temsilcinin bulunduğu, önce bir ve sonra yedi öncü işçi arkadaşı işten çıkarttı. Buna karşılık tüm işçiler birleşerek işverene ve Türk Metal’e karşı tutarlı ve kararlı bir mücadele başlattılar. Aynı gün Türk Metal’den istifa ettiler. Ayrıca Türk Metal’in yönetim kurulunda bulunan bir işçi arkadaş da yönetimden istifa ederek devrimci sendikada yerini aldı. Bu arada işten çıkarılan işçiler işyerinin karşısına çadır kurarak mücadelelerine devam ediyorlar.

“Taral işçileri mücadelelerinde kararlılar. Çünkü artık Taral işçileri f. Türk Metal’in yüzünü iyice gördü. O sendikanın patronla uzlaştığını, işçilerin değil patronun sendikası olduğunu gördü. Taral işçilerinin mücadelesi Taral’da zafer kazanana kadar sürecek.” (*Kurtuluş,* sayı 40, 3 Ekim 1978)

“Tüm Döküm-İş Sendikası’ndan Çağrı

“Bugüne kadar örgütlenme çalışmasına girdiği işyerlerinin çoğunluğunda direnişler ve grevler sürdüren Tüm Döküm-İş Sendikası şu sıralar Taral ve Akın Kilit’te direniş, Türkili Boru Fabrikası’nda ise grev sürdürmektedir. Tüm Döküm-İş grev ve direnişte olan işçiler için bir dayanışma kampanyası açmıştır.

“Tüm Döküm-İş’te örgütlenmekte olan işçilerin mücadelelerine omuz vermek devrimci bir görevdir.” (*Kurtuluş*, sayı 40, 3 Ekim 1978)

“Taral İşçileri Sendikalaşınca Patron 8 İşçiyi İşten Attı.

“Topkapı-Maltepe’de kurulu Taral işyerinde çalışan 100’e yakın işçi Türk Metal-İş Sendikasından Tüm Döküm-İş Sendikasına geçince, Taral patronu 2’si temsilci olmak üzere 8 işçiyi işten attı. Bunun üzerine işçiler fabrikanın önünde direnişe geçtiler. Direnişteki işçiler şunları söylediler: ‘Türk Metal Sendikası f. ve sarı bir sendika. Her zaman işçiden yana değil, işverenden yana tavır alıyor. Bizim hiçbir hakkımızı aramıyor. Biz Türk Metal’in patron yanlısı tavrı yüzünden istifa ederek Tüm Döküm-İş Sendikasına geçtik. Tabii bu durum patronun hoşuna gitmedi, bizi işten attı. Biz de fabrikanın önünde direnişe geçtik; tekrar işe alınıncaya kadar direneceğiz.’ “ (*Aydınlık,* 18.10.1978)

“Tüm Döküm-İş Sarı Sendika Çemberini Kırıyor.

“TARAL’da Direniş Başladı.

“Tüm Döküm-İş Sendikası’nın uzun bir süredir örgütlenme çalışmalarını sürdürdüğü Taral işyerinde işçilerin kararlı mücadelesi sonucu patron - sarı sendika işbirliği kırıldı. Daha önce sarı-f. Türk Metal’de örgütlü olan işçiler kararlı mücadelelerinin sonucunda Türk Metal’den ayrılarak Tüm Döküm-İş’te örgütlendiler.

“İşçilerin kararlı mücadelesi karşısında patron kanunsuz lokavt ilan etmiştir. Şimdi işçilerin büyük bir kısmı kapıya kurdukları çadırda direnişe geçtiler. Taral işçileri ‘zafere kadar direniş sürecek’ diyorlar.

“Öte yandan Tüm Döküm-İş Sendikası Genel Başkanı İrfan Aracı yaptığı bir açıklamada sendikanın kurulduğu günden bu yana arka arkaya grevler, direnişler yaptığını, şu günlerde ise Taral direnişinin yanı sıra Bartın’da da bir grevlerinin sürdüğünü söylemiş ve tüm devrimcileri, işçileri maddi yardıma çağırmıştır.” (*Kurtuluş*, sayı 45, 8.11.1978)

Türkili Boru Fabrikası

Tüm Döküm-İş Sendikası'nın Zonguldak Bartın'da Türkili Boru Fabrikası işyerinde uyguladığı ve 24 işçinin katıldığı grev 22.7.1978 günü başladı ve 20.7.1979 günü sona erdi.

"Türkili Fabrikasında Direniş.

"Bartın'da ilk kez sarı sendika zincirini kıran Türkili Galvanizli Boru Fabrikası işçileri, patronun işçilerin birliğini bozmak ve sendikal hareketi parçalamak için yapmış olduğu baskı ve işten çıkarmaları protesto etmek amacıyla üç günlük direniş yapmışlardır.

"Bartın'da ilk defa devrimci bir sendikanın örgütlenip sınıf mücadelesi bayrağını yükseltmesi, Bartın işveren çevrelerinin uykularını kaçırmıştır. Tüm Döküm-İş Sendikası'nın toplu sözleşme görüşmelerinde işçi haklarından taviz vermez tutumu Türkili Galvanizli Boru Fabrikası işvereni Kemal Türkili'nin tüm hesaplarını yıkmıştır. Özellikle Avrupa tuğla piyasasının önemli bir bölümünü üreten ve Avrupa tekellerinin işbirlikçisi olan tuğla fabrikaları patronları, Türkili Galvanizli Boru Fabrikası işvereniyle yapmış oldukları görüşmede, 'Sakın bu sendikaya gülme! Şayet bu sendikaya boyun eğersen Bartın'da tüm fabrikalarda bize karşı ayaklanmalar başlar. Daha şimdiden işçiler bu sendikanın eğitim çalışmalarına gitmeye ve yürüyüşlerine katılmaya başladılar. Yakında grev ve direnişler bizim fabrikalarda da başlayabilir; bunun için Tüm Döküm-İş'i Bartın'dan çıkarmalıyız. Bu konuda her türlü yardıma hazırız' demişlerdir. Bartın'daki diğer patronlardan akıl danışan boru fabrikası işvereni Kemal Türkili MESS'in avukatlarından yardım alarak hukuki manevralarla Tüm Döküm-İş'in yetkisini düşürmek için her türlü oyuna başvurdu. Tüm Döküm-İş üyesi 33 işçiyi işten attı. Toplu sözleşme görüşmelerini sabote etti. Ama Tüm Döküm-İş işçilerinin birliği ve kararlılığından aldığı güçle tüm oyunları bozdu.

"14-15-16 Haziran'da fabrikada tüm işçilerin katılımıyla üç günlük ihtar direnişi yapıldı. İşverenler fabrikaya polis getirdiler. Polis sendika yöneticilerini Emniyet'e götürdü. İşçiler dağılmadılar. Direnişi kararlı bir şekilde sürdürdüler. Hiçbir cezai suç bulunamayan sendika yöneticileri akşama serbest bırakıldılar.

"Her türlü baskıya karşı gerilemeyen işçilerin bu tutumu işvereni yeniden toplu sözleşme masasına getirdi. Şimdi işveren atılan işçileri geri almazsa bu defa Tüm Döküm-İş bu işyerinde greve gideceğini açıklamıştır." (*Kurtuluş*, sayı 28, 11.7.1978)

"Türkili grevi yenilmez.

"Bartın'da Türkili boru fabrikasında işçilerin Tüm Döküm-İş Sendikasında örgütlenerek verdikleri mücadele greve dönüştü. İşveren Kemal Türkili, bu grevi kırmak için her türlü zoru kullandı. Ama işçilerin birliği ve devrimci bilinci, patronun zorunu yendi. Grevin ilk günü patron jandarma eşliğinde işyerine geldi. Jandarmayı da kendi gücü gibi kullanarak grev pankartlarını söktü. İşçiler, Bartın'ın emekçi halkı, Devlet'in kimin Devleti olduğunu bu olayla kendi gözleri ile gördüler. Yapılan soruşturma sonucunda Sendikanın haklılığı ortaya çıktı ve grev devam ediyor.

"İşçi sınıfının örgütlü gücünün kendi gücünü aşmasını hazmedemeyen Türkili patronu sudan bahanelerle grevin yasal olmadığına dair dava açtı. Bu dava da Tüm Döküm-İş'in ve Türkili işçilerinin haklılığını bir kere daha ispatlamaktan başka bir işe yaramayacaktır. Bartın'da çeşitli fabrikalarda çalışan işçiler, grevi yürekten bütün güçleri ile destekliyorlar. Bu grevin, işçi sınıfının bir ve mücadelesinin somut bir örneği olduğunu biliyorlar. Türkili grevcilerinin kararlılığı Bartın'da sarı sendikalar çemberi içine hapsolmuş Bartınlı işçilere örnek olacaktır. Bartın'da sarı sendika çemberi mutlaka kırılacaktır." (*Kurtuluş*, sayı 32, 8.8.1978)

"Tüm Döküm-İş Sendikası Ankara Şubesi'ne bağlı işçiler TÜRKİLİ'nde grevle ilgili olarak yayınladıkları bildiride,

"'Gelin Türkili işçileriyle omuz omuza verip işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gücünü patronlara gösterelim. Gelin hep birlikte faşist sarı sendika ve patron çemberini kırmak için mücadele edelim. Gelin bu grevde gerçek devrimci sendikal mücadelenin lafla, kağıt üzerinde, masa başlarında değil, grev meydanlarında verileceğini dosta düşmana gösterelim.

"Mücadelemiz haklarımızı alıncaya kadar kararlı bir şekilde sürecektir. Çünkü bu mücadele bizim insanlık onurumuzu koruma ve insanca yaşama mücadelesidir,' demişlerdir." (*Gerçek,* 28 Ağustos 1978)

"Tüm Döküm-İş Ankara Şubesi'nin Bartın'da Türkili Boru Fabrikası grevinde mücadele yükseliyor.

"Tüm Döküm-İş Ankara Şube Sekreteri tutuklandı.

"Tüm Döküm-İş Sendikası Ankara Şubesi 3 Kasım günü izinsiz olarak basılmış, sendikanın her tarafı alt-üst edilmiş ve sendikada yasak yayın bulunduğu iddiasıyla şube sekreteri tutuklanmıştır.

"Tüm devrimci, demokratik kişi ve örgütlere olduğu gibi, işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesini yürüten devrimci sendikalara da baskıların yoğunlaştığı dikkatleri çekmektedir. Diğer yasa uygulamalarının yanı sıra bu tür uygulama ve baskılar da sözde 'umut' CHP'nin ne kadar işçiden yana, ne kadar halktan yana olduğunu göstermektedir.

"Sendikanın polis tarafından basılmasını ve şube sekreterinin tutuklanmasını basına yaptıkları açıklama ile kınayan şube yöneticiler, baskıların sendikanın devrimci sınıf sendikacılığı mücadelesini engelleyemeyeceğini belirtmişlerdir.

"Öte yandan, yine Tüm Döküm-İş Ankara Şubesi'nin Bartın'da sürdürdüğü Türkili grevi her türlü zorluğa ve engellemelere rağmen zafere doğru adım adım ilerlemektedir. Bu konuda şu açıklama yapılmıştır.

"'4 ay önce atılan işçilerin geri alınması ve ekonomik ve sosyal haklarımızın yükseltilebilmesi için başlattığımız grev bir savaş okulu olarak sürüyor. Daha ilk günden jandarmanın dipçiğini, namlusunu görerek greve başladık. Daha ilk günlerde işverenin haksız istekleri Bartın kaymakamı tarafından 'haklı' olarak görülüp jandarmaya verdiği emirlerle zor yöntemiyle yerine getirildi. İşyerinden mahkeme kararı olmadan mamul madde çıkarmaya çalışmakta olan işveren kaymakamın emriyle gönderilen jandarmayla işçilere saldırdı. Grevi kıracağını umdu. Ancak yanılıyor. Orada devrimciler grev yapmaktadır. Orada Tüm Döküm-İş Sendikası sınıf sendikacılığını hayata geçiriyor. Her geçen gün devleti daha iyi kavrıyor. İşçiler sömürüyü baskıyı daha iyi kavrıyor. Ve sosyalizmi gün geçtikçe daha iyi öğrenen işçiler sömürü düzenine son verme mücadelesini daha da yükseltiyor. Bunun örneğini 16 Kasım günü yine aynı şekilde gelen işverene ve jandarmaya karşı cesurca karşı durmalarıyla göstermiştir Türkili işçileri.'" (*Kurtuluş*, sayı 48, 28.11.1978)

Diğer Direniş ve Grevler

Akın Kilit

"Tüm Döküm-İş Sendikası üyesi Akın Kilit işçileri patron zulmüne karşı direnişe başladılar. Devrimcilerin desteği ile direnişlerini sonuna dek sürdürecekler.

"Topkapı, Gümüşsuyu caddesindeki Akın Kilit Sanayii İşçileri, patronun kanunsuz lokavt yapıp, işyerini kapatmasına karşı direniyorlar.

"Yıllardır sigortasız, sendikasız çalıştırılan işçiler devrimci bir sendikada örgütlenmenin gerekliliğini anlayarak Tüm Döküm-İş Sendikası'na üye olmuşlardır. Ufak yaştaki çocukların en kötü iş koşullarında acımasızca sömürüldüğü bu işyerinde işveren sendikalaşma çalışmalarını duyunca işçilerin 10 tanesini çıkarmıştır. Sendika yetki alınca da işyerini kapattığını söyleyerek diğer işçilerini sokağa atmıştır.

"Akın Kilit işçileri milyonlarca liralık bir kuruluş olan Topuz Holding'e bağlı Akın Kilit patronlarına karşı direniyorlar. Fabrika önüne bir çadır kurarak devrimcilerin de desteğiyle direnişlerini sürdürüyorlar. Maltepe civarında diğer fabrikada çalışan işçilerin iyi bir dayanışma gösterdiği semtte Tüm Döküm-İş yetkilileri konuya ilişkin bir de bildiri dağıtmışlardır. Tüm Döküm-İş üyeleri patronun zulmüne karşı sonuna kadar direneceklerini söylüyorlar." (*Kurtuluş*, sayı 36, 4.9.1978)

Çelpas

"Tüm Döküm-İş Çelpas'ta Protokol İmzaladı

"Çelpaş senelerdin sarı Tek Met-İş sendikası tarafından çok kötü şartlarla imzalanan toplu sözleşmelerle satılmış, demir çekme işi yapan bir MESS üyesi işverenidir.

"İşçiler, Tek Met-İş sendikası tarafından son kez satıldıktan sonra sarı sendikadan ayrılma kararı almışlar ve Tüm Döküm-İş saflarında şubat 1978'de örgütlenmişlerdir. İşveren işçilerin topluca Tüm Döküm-İş saflarına geçmeleri ve mücadeleyi engellemek isteyen sarı Tek Met-İş'li sendika ağalarını işyerinden kovmaları üzerine Tüm Döküm-İş'i çoğunluk sendikası olarak tanımak zorunda kalmış ve işyerinde işçi temsilcilerini Tüm Döküm-İş üyeleri kendi aralarından seçmişlerdir.

"İşyerinde örgütlenme ve eğitim çalışmalarını sürdüren Tüm Döküm-İş işvereni haziran ayında protokol imzalamaya çağırmış ve üyeleri adına yeni haklar talep etmiştir. Patron, önce işyerinde sarı sendika ile imzaladığı toplu sözleşmeyi öne sürerek protokole yanaşmamış, işçileri işyerini kapatmak, işten atmak tehditleri ile yıldırmaya çalışmıştır, ama işçilerin kararlı direnişi ile karşılaşınca tepkisi uzun sürmemiş, MESS'in de arka plandaki bütün baskısına rağmen, protokolü imzalayarak işçilere yeni haklar sağlanmasına boyun eğmiştir, protokolle Tüm Döküm-İş üyesi işçilerin ücretleri arttırılmıştır.

"İşçilerin birlik ve mücadelesinin engel tanımayacağı böylece bir kez daha ispatlanmıştır." (*Kurtuluş*, sayı 27, 4.7.1978)

Güneş Fabrikası

"Tüm Döküm-İş Sendikası'ndan çağrı

"Kadın ve erkek işçiler, emekçiler, aydınlar, öğrenciler.

"Sendikamız Tüm Döküm-İş kurulduğu günden bu yana madeni eşya sanayiinde küçük, orta işletmelerde çalışmakta olan işçileri en zor şartlar altında örgütlemeye çalışmaktadır. Sendikamızın örgütlenmeye çalıştığı hemen hemen her işyerinde direnişler olmaktadır.

"Son olarak ise Sendikamıza üye işçiler Güneş fabrikasında greve başladılar.

"Daha kuruluş aşamasında çok sayıda direniş ve grevle karşılaşan Tüm Döküm-İş'e yapacağınız maddi yardımlar işkolumuzda küçük ve orta işletmelerde çalışan işçilerin örgütlenmesine katkıda bulunacaktır. (Hesap no.), Devrimci selamlar." (*Kurtuluş*, sayı 3, 18 Ocak 1978)

Aynı duyuru, Kurtuluş Gazetesi'nin 9 Mayıs 1978 tarihli sayısında yeniden yayımlandı. (*Kurtuluş*, sayı 19)

1 Mayıs 1978

"Tüm Döküm-İş 1 Mayıs hazırlıklarına başladı.

"1 Mayıs yaklaşırken çeşitli sendikalardaki ve demokratik örgütlerdeki çalışmalar da yoğunlaşıyor. Tüm Döküm-İş de 1 Mayıs çalışmalarına en yoğun bir biçimde hazırlanan örgütlerden biri. Sendikada her hafta sonu işçilerin katılmasıyla 1 Mayıs'ların tarihçesini, anlamını ve önemini anlatan toplantılar düzenleniyor.

"Ayrıca, Tüm Döküm-İş, 1 Mayıs 1978 için her üyenin iki kişiyi örgütleyip getirmesi üzerine kampanya açtı.

"Sendikanın 1 Mayıs 1978 için yayınladığı bildiri:

"1 Mayıs geliyor! İşçi sınıfının sömürüye, baskı ve zulme karşı uluslararası birlik, dayanışma ve mücadelesinin bayrağını yükselttiği gün geliyor.

"Tüm Döküm-İş halkımızı, bütün gücüyle 1 Mayıs gösterilerine katılmaya çağırıyor. Tanıdığımız herkesi bu gösterilere katmak için, birlik, dayanışma ve mücadelemizi güçlendirmek için çalışalım.

"İşçiler, sendikalarımız 1 Mayıs'a katılıyorsa, en çok katılmayı sağlamaya gayret edelim.

"Emekçiler, 1 Mayıs hepimizindir, 1 Mayıs'a katılalım.

"Tüm halkımız, 1 Mayıs Meydanında olalım!

"Tüm Döküm-İş üyeleri 1 Mayıs sabahı, Sağmalcılar Meydanında, Sendika Genel Merkezi önünde toplanıyor. Her üye, 1 Mayıs'a iki kişiyi katmak için görev başına.

"Yaşasın 1 Mayıs!

"Yaşasın işçi sınıfının uluslararası birliği!" (*Kurtuluş*, sayı 16, 18 Nisan 1978)

Güven Çelik

"Güven Çelik'te Devrimci Sendikacılığın Zaferi

"Bundan beş ay önce Güven Çelik Eşya'da çalışan işçiler devrimci sendika Tüm Döküm-İş'e gelerek işyerine devrimci bir sendika sokmak istediklerini belirttiler. Bu yolda çalışmalar sürerken sendika ile ilişkileri olan işçilerden çoğu işten ayrıldı. Ancak 27.3.1978 tarihinde hiç örgütlü olmadığı halde çalışma anlayışları doğrultusunda Güven Çelik'te yetki almak için f. Çelik-İş Sendikası çağrı yaptı. Oysa Güven Çelik işçilerinin hepsi anti-faşist insanlardı. Bu çağrı üzerine bütün işçiler Tüm Döküm-İş Sendikası'na gelerek üye oldular. Bu çalışmalardan haberi olan işveren 7 işçiyi polis getirterek işten attı. Atılan işçiler yılmadılar ve her gün fabrikanın önünde beklediler. İki sendika arasında geçen yetki çalışması sırasında Çelik-İş İsdemir'de Maden-İş'e uyguladığı yöntemleri Tüm Döküm-İş'e de uygulamak istedi. İşyerine faşistleri soktu. Patron faşist olduğundan tüm bunlara göz yumuyordu. İşçilerin kararlı tavrı karşısında faşistler yıldılar. Sendika üyesi olarak gözüken insanların hepsinin üye fişleri sahte hazırlanmıştı. Ayrıca 4 işçiye tabanca zoruyla imzalattılar. Bütün bunlara karşı atılan işçiler dışarda, çalışanlar içerde kararlı bir biçimde direndiler. İşçilerin bu dirençleri karşısında çılgına dönen patron kendisinin de ortak olduğu bir başka işyerinde çalışan faşistleri fabrikaya soktu. İçerde işçiler üzerindeki baskılar daha da artmıştı. Gelenler Edirnekapı yurdundan, Atatürk öğrenci sitesinden toplu halde geliyor, toplu halde çıkıyorlar. Bu üç aylık süre içinde bunca zorluklara rağmen dağılmayan Güven Çelik işçileri sık sık Bölge Çalışma Müdürlüğüne gidip yetkilerinin bir an önce verilmesini istiyorlardı.

Ve Bölge Çalışma Müdürlüğü müfettişleri işçilerin hangi sendikaya üye olduklarını anlamak için işyerine gelip tek tek bütün işçilere sordular. İşçilerin ifadeleri alındıktan sonra durum ortaya çıktı. F. Çelik-İş Sendikası sahtekarlık yapmıştı. Sonunda Tüm Döküm-İş Sendikası yetkiyi aldı. (*Kurtuluş*, sayı 31, 1.8.1978)

Fermak Makine

"Fermak İşçileri Tüm Döküm-İş'te Örgütlendi.

"Yeni yol, Ayazağa Köyü/Maslak'ta kurulu Fermak Makine San. adlı işyerinde çalışmakta bulunan işçiler bundan bir süre önce Tüm Döküm-İş Sendikası'nda örgütlendiler. Sendika büyük bir titizlik içinde örgütlenmeyi sürdürerek yetki alıp, işverene toplu sözleşme çağrısı yaptı. İşveren bir taraftan sendikaya, işyerini

kapatacağını, fakat anlaşabilirsek anlaşırız diye ikili oynayıp, bir taraftan işçilere sendikadan istifa edin, ne isterseniz veririm, diyerek, işçileri sıkıştırmaktadır.

"En son 1.8.1978 günü yaşları 13-14 arası işçileri toplayarak burayı kapatacağım, tazminatlarınızı alıp gidin diye sıkıştırınca işçiler, bizim gırtlağımızı da kessen, biz çıkış imzalamayacağız, gidin sendikayla konuşun, diye diretmişlerdir. Bunun üzerine işveren ertesi gün işyerini kapatarak jandarmaya da haber vermiş, işyerini kapatacağım, fakat işçiler işyerini boşaltmıyor, bana karşı eylem yapacaklar, diye yalan söyledi. Jandarmalar işyerine gelip işçileri zorla çıkartmaya kalkmışlardır. İşçiler çıkmayınca jandarmalar üzerlerine saldırıp işçileri dövmüş ve bu duruma müdahale eden sendikanın genel sekreterini tutuklayıp götürürlerken köyün yaşlıları-gençleri ve aralarında muhtarın bulunduğu bir grup olaya müdahale ederek jandarmaya engel olmuşlardır. İşçilerin kararlı mücadelesini gören işveren aracılar sokarak durumu düzeltmeye çalışmaktadır. Fermak işçileri bütün baskılara rağmen sendikamızın öncülüğünde mücadele edeceklerini belirtmişlerdir." (*Kurtuluş*, sayı 32, 8.8.1978)

Aldoks, Sönmez, Treysan İşyerleri

"Tüm Döküm-İş Yeni Mevziler Kazanarak Sınıf Mücadelesi Bayrağını Yükseltiyor

"Metal işkolunda küçük işyerlerinin tek devrimci sendikal örgütü yolunda önemli gelişme gösteren Tüm Döküm-İş Sendikası son aylarda gösterdiği kararlı mücadele sonunda sınıf mücadelesinde önemli mevziler kazanmıştır. Küçük işyerlerinde militanca mücadeleyle sınıf sendikacılığını hayata geçiren Tüm Döküm-İş hızla sanayi bölgelerinde yayılıyor.

"Ankara'da patron – sarı sendika çemberini kırıp faşist çetelerle kıyasıya mücadeleye giren Tüm Döküm-İş son iki ayda devrimci mücadeleye üç önemli mevzi olan üç fabrika kazandırmıştır.

"Bu işyerleri şunlardır: Sitelerde: Aldoks Al.San. ve Sönmez Elk., İstanbul Yolu Üzerinde: Treysan T.A.Ş.

"Bu işyerlerimizde patronlara ve faşistlere dişe diş mücadele veren Tüm Döküm-İş üyesi işçiler, sarı sendikaların oyunlarını da onların anlayacağı dilden konuşarak bozmuşlardır.

"Aldoks ve Treysan işyerlerinde Tüm Döküm-İş yetki almış ve toplu iş sözleşmesi görüşmeleri başlamıştır. Sönmez Elk.'de ise yetki aşamasındadır.

"Eğitimle örgütlenmeyi beraber sürdüren Tüm Döküm-İş yetiştirdiği kadrolarla bulunduğu bölgelerde siyasal mücadeleyi de geliştirmektedir.

"Kurtuluş'un faşizme, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı yürüttüğü kampanyaya aktif bir şekilde katılan bu işyerlerindeki kadrolar işyerlerinde ve sanayi bölgelerinde 10 bine yakın bildiri dağıtarak mücadeleyi sanayi bölgelerine yaymışlardır. Gazete dağıtımı, afişleme ve yazılama ile kadrolarını pratikte de eğiten Tüm Döküm-İş özellikle faşistlerin kalesi olarak bilinen Siteler'de tek tutunan ve yayılan sendika olmuştur. Küçük işyerlerindeki işçilerin arzulanan devrimci sendikası olan Tüm Döküm-İş örgütlenme çalışmalarını daha da bilinçli ve kararlı bir şekilde sürdürmektedir. (*Kurtuluş*, sayı 44, 31.10.1978)

Tüm Döküm-İş'in Diğer Yasal Grevleri

İstanbul'da Alsar Alüminyum San. işyerinde 14 işçinin katıldığı grev 11.12.1978 günü başladı ve 20.7.1979 günü sona erdi.

Öngün Çelik Eşya San. işyerindeki grev 3.13.1979 günü başladı ve 15.12.1979 günü sona erdi.

Ankara'da Sönmez Elektrik San. işyerinde 23 işçinin katıldığı grev 15.1.1979 günü başladı ve 26.4.1979 günü sona erdi.

Tüm Döküm-İş'in Mahalle Çalışması

"Tüm Döküm-İş Emekçilerle Omuz Omuza

"Mahmutbey köyü, Kurtuluş mahallesi gecekondu halkı, gecekondularının yıkılması sorunlarında onlarla omuz omuza dövüşen Tüm Döküm-İş sendikasıyla dayanışmalarını güçlendirmektedir. Tüm Döküm-İş Sendikası, diğer demokratik kuruluşlarla birlikte Kurtuluş Mahallesindeki halkın sorunlarının çözümünde elinden geleni yapmıştır.

"Kurtuluş mahallesi emekçileri bu dayanışmanın bir parçası olarak mahallelerinden topladıkları 5500TL'sını Bartın'lı Türkili grevcilerine göndermiş ve onlarla omuz omuza olduklarını bildirmişlerdir." (*Kurtuluş*, sayı 36, 4.9.1978)

Tüm Döküm-İş'e Yapılan Baskılar

"Tüm Döküm-İş Sendikası 5 gün içinde ikinci kez arandı.

“Tüm Döküm-İş Sendikası Ankara Şubesi son beş gün içinde iki kez arandı. Aramalar sırasında herhangi bir suç unsurunun bulunamadığı bildirildi. Tüm Döküm-İş Sendikası Ankara Şubesi Sekreteri Halil Erkman dün yazılı bir açıklama yaparak son günlerde kendilerine ve genelde demokratik kitle örgütlerine yönelik baskıları kınadı.

“Sendikalar üzerindeki baskıların işçi sınıfını yıldıramayacağını söyleyen Erkman, açıklamasında özetle şöyle dedi:

“‘Bu uygulamalar doğrultusunda Sendikamız Tüm Döküm-İş Sendikası beş gün içinde iki kez aranmıştır. İlk olay 8.2.1980 tarihinde sendikamızda hiç kimsenin bulunmadığı bir saatte, 20.30’da kapı kırılarak girilmiş, her taraf darmadağın edilmiştir. Bu aramada ‘ihbar edilen kimse ve suç aletleri bulunamamıştır.’ Bu olay karakoldan araştırıldığında bir ihbar üzerine suçlu bir kişinin ihbarı üzerine arandığı beyan edilmiştir.

‘Bu baskınla aradıklarını ele geçiremeyenler 12.2.1980 tarihinde saat 17.00 sıralarında yeniden bir ‘ihbar’ üzerine sendikamıza gelmişler ve aramışlardır. Sonuçta gene ihbar edilen suç unsurlarını bulamadan gitmişlerdir.’” (*Demokrat*, 15.2.1980)

“Faşistler Tüm Döküm-İş ve ASİS’e saldırdı

“Bayrampaşa’da Tüm Döküm-İş Sendikası Genel Merkezi ve ASİS Sendikası şubesinin bulunduğu binaya faşistler tarafından bir saldırı tertiplenmiştir. Saldırının Bayrampaşa bölgesinde çeşitli demokratik ve siyasi kuruluşlar tarafından geçtiğimiz haftalar içerisinde oluşturdukları anti-faşist eylem ve güç birliğine bir cevap olarak yapıldığı anlaşılmaktadır.

“25 Ocak Çarşamba günü sendikaların bulunduğu binaya gelen faşistler önce alt katları kontrol etmişler, daha sonra 20-25 kişilik bir grup sendikaların bulunduğu üst kata çıkmıştır. Sendikalarda oturan görevlilere ve işçilere zorla bildirilerini vermek isteyen faşistler, bildirileri kimse almayınca saldırmışlardır. Ancak işçilerin ve sendikacıların kararlı direnişi karşısında kaçmak zorunda kalmışlardır. Karakola giderek şikayetçi olmaya kalkan faşistlerden sendikacıların şikayete gelmesi üzerine 4 tanesi gözaltına alınmıştır. Öğrenildiğine göre, gözaltına alınan faşistlerden Aydın Ergündüz ve Erhan Gökçe Bayrampaya Endüstri Meslek Lisesi öğrencileridir ve bu lisedeki ilerici öğrencileri de sürekli olarak rahatsız etmektedirler.

“Faşistler karakoldan ayrılırken sendikacıları tehdit etmişler, saldırılarına daha yeni yeni başladıklarını söylemişlerdir.” (*Kurtuluş*, sayı 5, 1.2.1978)

“Tüm Döküm-İş İşçileri Faşist Saldırıları Protesto Ettiler

“Faşist cinayet şebekesinin İstanbul Üniversitesi Merkez binasında öğrencilere karşı giriştiği kanlı saldırı sonunda ölen 6 devrimcinin 17 Mart günü yapılan cenaze törenine Tüm Döküm-İş’e bağlı Çelpaş, Otomat ve Güneş işyerlerinde çalışan işçiler de katıldılar. Tüm Döküm-İş işçileri faşist saldırılara karşı sınıf tavrını gösterdiler. Cenaze törenine gelemeyen işyerlerinin işçileri ise 2 saat iş bıraktılar.

“Basına da bir açıklama yapan Tüm Döküm-İş yetkilileri, işlenen cinayetlerden işbirlikçi hakim sınıfların ve onların köpekleri, paralı askerleri olan faşistlerin sorumlu olduğunu, bugünkü iktidarın barış çağırılarının bu faşist güçlerin üzerine kararlı bir şekilde gidilmedikçe boş sözlerden öteye gitmeyeceğini belirtmişlerdir.

“17 Mart günü ASİS Sağmalcılar şubesine bağlı Gül Mabsen işçileri de faşist saldırıları protesto etmek için iş bıraktılar.

“Presiz işçileri de 16 Mart faşist saldırısında ölen işçiler için saygı duruşunda bulunmuşlar ve olayı protesto eden konuşmalar yapmışlardır. Faşizmi lanetleyen işçiler Türkiye işçi sınıfına hitaben bir de bildiri yayınlamışlardır.

“Presiz işçileri yayınladıkları bildiride ülkemizdeki toplumsal muhalefetin bastırılabilmesi için faşist saldırganlığın her geçen gün biraz daha arttığını söylemişler ve faşist saldırganlığın özellikle öğrenci gençliği hedeflediğini belirtmişlerdir. Presiz işçileri faşistlerin öğrencilere karşı saldırılarında işçi sınıfı olarak devrimci-demokrat öğrencilerin yanındayız demişlerdir. İşçilerin bildirisi, ‘kahrolsun faşizm ve emperyalizm’, ‘yaşasın işçilerin ve gençlerin devrimci mücadelesi’ şeklinde bitmektedir.” (*Kurtuluş*, sayı 12, 21.3.1978)